

LAB-proat (23)

September 2001

Turku (Åbo).

A. en ik zijn naar Turku geweest.

Turku (in het Zweeds Åbo) ligt in het zuiden van Finland, zo'n 200 km ten westen van Helsinki.

Het zuiden van Finland is tweetalig, vandaar dat plaats -en straatnamen, net zoals in Friesland, in twee talen worden vermeld.

Wat moesten we in Turku? Wel, naar een Internationaal Congres voor Infrarood Spectrometrie. Nu zal ik jullie niet vermoeden met wat er allemaal op dat congres is verteld. Ben je daar in geïnteresseerd dan kun je het reisverslag van het congres lezen op I:\info LAB\ICAVS-1.

Maar tijdens een weekje Finland maak je genoeg mee om dat op papier te zetten.

Tijdens de vlucht naar Turku bladerde ik door een reisgids die probeerde alle vooroordelen t.a.v. Finland te bagatelliseren. Misbruik van drank zou erg meevallen en het zou niet duur zijn. Nou dat hebben we geweten. Turku is een universiteitsstad, te vergelijken met Groningen, met veel kroegen en terrasjes. Het leek tijdens de eerste avond alsof heel Turku op straat was. Veel jeugd liep er met een fles bier in de hand. En hoe later op de avond des te meer 'slingerend volk' je tegenkwam. Het was niet vervelend, maar op de eerste avond werd een vooroordeel toch wel bevestigd. Een paar avonden later zaten A. en ik op een terras met een halve liter bier (f. 10,00!) en een Malibu met ijs (f. 12,00!). Ik maakte een opmerking dat er in Finland toch wel hele mooi (echte) blondines waren met heldere blauwe ogen. A. regeerde er niet op maar ik had het nog niet gezegd of er kwam een blondine op ons tafeltje 'aangeslingerd'. Alleen dat was niet een blondine waar ik het even daarvoor over had. Deze was minstens 20 jaar ouder, pet op het geblondeerde haar, in korte rode gymbroek en T-shirt. Ze ging bij ons zitten en na de woorden "I can see that you are a lovecouple" te hebben gesproken en voor dat we ook maar konden reageren zette ze de eerste noten in van de evergreen "I'm so in love with you". We vonden het onfatsoenlijk om haar zomaar te onderbreken, maar we keken elkaar wat ongemakkelijk aan, omdat er toch geen enkele reden was om ons als een 'lovecouple' te bestempelen (echtwaar E!!)

Nadat ze was uitgezongen en we haar hadden uitgelegd dat we gewoon collega's waren, kwamen de verontschuldigungen en haar hele levensverhaal dat bolstond van mislukkingen en frustraties. Nu 'zong' ze voor mensen om op die manier aan geld te komen. Nadat ze weg was, hebben we van schrik nog maar een (dure) borrel genomen.

Ook de Finse sauna was een belevenis. Elk congres kent een 'social program" en op woensdagavond konden we op een schitterend strand aan de Finse golf een originele Finse sauna bezoeken. Je hebt in Finland aparte sauna's voor mannen en vrouwen. Dat heeft als voordeel (kan ook een nadeel zijn) dat de mannen-sauna qua temperatuur flink wordt opgestookt. Verder zijn de Finse sauna's lang niet zo netjes afgewerkt als de Nederlandse. De banken zijn ruwer en spijkers worden niet zo netjes weggewerkt, zodat het kan gebeuren dat wanneer je gaat zitten je net zo snel weer omhoog komt omdat je op een gloeiende spijker bent gaan zitten.

Maar wat een belevenis!

Ik zat samen met een aantal collega congres deelnemers tussen bier drinkende Finse mannen. De opmerking 'dat het bier zo wel erg snel opwarmde' werd nonchalant afgedaan met 'niet als je het maar snel genoeg opdrinkt' waarna de daad bij het woord werd gevoegd. Het werd steeds gezelliger in de sauna, met verschillende nationaliteiten. De Finnen zouden die buitenlanders wel eens een lesje sauna geven. De kachel werd flink opgestookt en de Finnen maar schamperen dat het nou toch wel erg heet zou worden, er op wachtend dat wij buitenlanders puffend en steunend de sauna zouden verlaten. Echter de bierdrinkende Finnen moesten als eerste de sauna verlaten. Even later vertrok we zelf ook om een frisse duik te nemen in de Finse golf. Tijdens de tweede sauna ronde stelde een collega de vraag hoe je nu de traditionele berkentakken moest hanteren. De Finnen noemen zo'n bos berkentakken waarmee ze zich tijdens het saunabad op het lichaam slaan, "vasta". Het zou goed voor de bloedsomloop zijn en het ruikt lekker. Nou er was wel een Finman die dat wel even wilde voordoen. De takken worden eerst in water gedompeld, daarna boven de kachel opgewarmd zodat de bladeren gloeiend heet worden. Daarna kreeg collega kreeg er ongenaakbaar van langs. Maar het was blijkbaar niet het afreageren van de frustratie van de vorige sauna-ronde want ook de andere Finnen gingen elkaar flink 'geselen'.

Al met al een bijzondere ervaring.

Zo ook de mobiele telefoon in Finland. Ik denk dat de Finnen het eerste volk zal zijn die hun mobieltje op de één of andere manier bij het oor gaan inplanten. Er zijn in Finland 10 miljoen mobieltjes in omloop op een bevolking van 5 miljoen. De hele dag hoor je het gepiep van mobieltjes. Een heel scala aan beltonen -en melodietjes is die week aan ons voorbijgetrokken. Overal wordt er gebeld, in de bus, lopend op straat, in restaurants en het kan ze blijkbaar niets schelen dat omstanders hun gesprekken kunnen volgen.

Tot slot nog het Finse bier. Niet te drinken, maar het is het enigste wat nog een beetje betaalbaar is. Er zit 2,5% alcohol in, maar dat wordt gecompenseerd door grote glazen te schenken van 0,4 of 0,6 liter. Het schuimt weinig of helemaal niet, je krijgt zonder blikken of blozen een glas voorgezet dat 'zo dood is als een pier'. De nieren worden er wel flink mee doorgespoeld, het zou me verbazen dat er veel Finnen zijn met nierstenen.

Finland, een land met soms vreemde gewoontes. Toch ook een mooi land met heel veel bos en ontelbare meren, met vriendelijke mensen, schoon, het openbaar vervoer is er perfect en goedkoop, het eten is er prima en niet overdreven duur. Alleen dat bier.....toen ik op de terugweg vanuit het vliegtuig het groene land met daartussen als diamanten de duizenden meren zag liggen zette een stewardess een échte Heineken voor me..... naar huis!!!!, naar E.....!!!!

Kiitos,

ps. LAB-proat 22:

na een avondje strand en Finse sauna de volgende dag onder de bulten, muggenstift vergeten!